

ПРАВДА

Независимъ общественъ вѣстникъ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Издатель — Н. Бобевъ.

Писма, пари и др. се адресиратъ:
Администрация в. „Правда“ — Плъвенъ
Абонаментна цѣна 4 лева годишно;
странство 8 лева.

— Единъ брой 10 стотинки

— За обявления по споразумение.

Отъ 1 мартъ т. г. се установява въ гр. Плъвенъ Старо-загорския АДВОКАТЪ

— Цоню Я. Бръшляновъ

Защищава дѣла прѣдъ всички сж. дилища.

Писалище срѣщу паметника.

2 — 4

— ЛЮЦЕРНА —

Прованска, чиста отъ коскутъ и гарантирана кълняемостъ.

Торбата 100 кгр. за 212 лв.

Франко Варна. Пристигна на

Николай Н. Войниковъ
Плъвенъ.

Обявление

Съобщавамъ на г. г. членоветѣ на Чинническото Кооперативно Спестовно Застрахователно Дружество, че разписките имъ за инкасиране се изирачатъ на менъ. При това умолявамъ всички ония-господа, които иматъ желание, да станатъ членове на това дружество, да се отнесатъ до мене.

Съ почитание:

Коста Бараковъ.

(въ аптеката на Л. Петровъ.)

ОБЯВЛЕНИЕ

Честъ имамъ да обявя на г. г. тютюно-продавачитѣ и пушачитѣ, че въ склада ми сж доставени старъ отлежалъ тютювъ и разни качества папирози, освѣнъ отъ фабриката „Съединение“ въ гр. Балчикъ, на която имамъ прѣдставителството, още и отъ разни други фабрики — Ванаро(бившъ Ставридисъ), Мардасъ, Тома-сиянъ, Джеферъ Порсилнъ, Ганевъ & Кърджиевъ и др.

Надѣвамъ се, че тютюнитѣ и папирозитѣ отъ склада ми ще задоволятъ и най-притенциозния пушачъ. Вѣрвамъ, че както ония, които желаятъ да продаватъ, така и ония, които желаятъ да пушатъ ароматиченъ тютювъ ще се увѣрятъ въ това, слѣдъ като посѣтятъ склада ми.

гр. Плъвенъ ул. „Александровска“.

Съ почитание:

Никола В. Георгиевъ

Молимъ редакциитѣ до които изпращаме вѣстника си да ни прашатъ и тѣ въ замѣна изданията си.

Подъ сждъ разсипницитѣ!

Идването на власть, собствено ламтежа за такова, у котерийнитѣ партии у насъ е бивало диктувано отъ побуди, които иматъ своето психологично обяснение не другадѣ, а въ желанието да се наставяватъ на „меснетъ“ безразборно членоветѣ на тия партии главно, а по край това и да бждатъ облагодѣтелствувани за смѣтка на народниятъ грѣбъ партийнитѣ думбази, посредствомъ създаване чрѣзмѣрни гешефти. А такава една изкжлченостъ въ живота на държавата не е оставала безъ реални резултати — раждала е разсипничество, а вслѣдствие него и икономическо пронадане на страната, респективно на народнитѣ работящи маси.

Непоносимитѣ и възбобразни съ податнитѣ сили на населението държавни бюджети и заеми говорятъ най-мощно за току що казаното.

Отъ всички други разсипнически правителства най-много заслужава осжждане въ това отношение второто стамболовистко правителство, защото при неговото неотдавнашно властвуване разсипничеството и кражбитѣ достигнаха да бждатъ почти неговъ култъ. Актоветѣ отъ ревизиитѣ на стамболовисткитѣ общински съвети и другадѣ, както и станалитѣ кражби въ много държавни учреждения прѣзъ неговото петъ-годишно управничество, хроникирани не еднажъ въ ежедневиетъ и партийниетъ печатъ, сж нѣми, но цѣнни свидѣтели за това.

Всячки до сега управници сж работили за величието на България, но въ края на крайщата повечето отъ тѣхъ излизаха велики българановци: държавни и общински обирджии.

Ний мислимъ, че е вече врѣме да се тури редъ въ нашата държава. А това ще го стори гражданството, като съ силата на изборниятъ си гласъ почне да слага на чело на управлението въ държавата и общинитѣ хора честни, хора, които ще милѣятъ за общественитѣ интереси. Гражданството знае таква и нека не се свѣни, а се потруди да ги постави въ услуга на общественото благосъстояние.

Слѣдъ всячко това мислимъ, че е нужно, щото всячко онова, което си е „играло“ съ народното довѣрие и благосъстояние, да се подведе подъ сждъ, за да бжде приковано на позорниятъ стълбъ. Само съ истинско прѣслѣждане на прѣстжницитѣ се морализира обществото, иначе развалата ще прониква въ общественитѣ слоеве и края ще бжде много печаленъ. . . .

Подъ сждъ разсипницитѣ!

Една женска агитациона рѣчь.

Женското дружество въ града ни на 25 того бѣ свикало публично събрание, на което говори г-жа Конова отъ Севлиево, делегатка на женскитѣ съюзъ въ България, на тема

положението на жената въ България. Съ агитаторската си рѣчь, слѣдъ като направи единъ обстоенъ прѣгледъ, тя намѣри, че българката отъ отдавнашни врѣмена до сега е била факторъ въ нашия животъ въобще. Изгъкна разнитѣ промѣни въ живота, а слѣдователно и тия въ цѣлитѣ на женското здружаване. Тя намира, че слѣдъ дълги лутания най-сетнѣ се налучкала истинската цѣль за сдружаване на женитѣ, а именно сдружаване на чисто икономически начала, тѣй като живота е станалъ по културенъ, а съ това и жената е вече икономическа сила съ труда си въ нашия обширенъ животъ.

Тя намира, че женскитѣ дружества, а съ това наедно и съюза сж твърдѣ нуждни. Тѣ ще способствуватъ за издигането на българката, та тя като бжде добра домакиня, съпруга, майка и възпитателка ще отгледва и добри граждани.

Тя е на мнѣние, че е неуждно да се чака само мъжетѣ да се грижатъ за правата на жената, а трѣбва и женитѣ, по-вече отъ тѣхъ, да полагаатъ грижи за своята собствена кауза. Жената въ България трѣбва да се подготви, та съ право да се равни съ тая на другитѣ културни държави. Жената въ последнѣо врѣме е призвана не само въ сѣмейството, но и въ обществото, като икономическа сила, а щомъ това се признава, то само по себе е ясно, че трѣбва да взема участие и въ политическия животъ на страната. Тя апелира, щото жената да напустне индеферентността си по отношение нашия обстоенъ животъ въобще и да се покаже по-активна въ него. Исква щото на жената да се гледа въ всѣко отношение, както и на мъжтѣ. Българката трѣбва вече да начне да гледа по-друго яче на живота и заедно съ това да дѣйствува и както го иска сегашното врѣме. А да може да направи всичко необходимо за новото врѣме нуждни и сж свободи, а тия свободи трѣбва да се лобиятъ съ работа съюзна: да напрѣдне жената, а съ това и гражданството, което ще и ги признае. А за да бжде всичко това тя намира, че трѣбва истински женски съюзъ, за какъвто и отпрати апелъ къмъ членкитѣ на дружеството.

На край г-жа Конова, забѣлжи, че ако се схване добръ цѣльта на женскитѣ съюзъ, то не ще е далечъ врѣмето, когато на българската жена ще се признаатъ много права и съ това ще се помогне много за културното прѣуспѣване на нашето отечество.

Събранието бѣ не добръ посѣтено. Види се да не бѣ разгласено добръ за него.

Мислитѣ, които прокара съ рѣчтѣта си г-жа Конова, сж достатъчни, за да ни покажатъ, че нѣкогашниятъ моденъ женски съюзъ е измѣнилъ доста своя кокетнически обликъ и че е на пътъ да стане една доста разумна икономическа организация. Така сложна работата, ний горѣщо прѣпорѣчаме на съгражданкитѣ си да ставатъ членки на тукашното женското дружество, което вече стѣпва на здрави крака, а на настоятелството му трѣскава дѣйностъ въ това отношение.

Нашитѣ болници.

Въ кн. XII на сп. „Наредно здраве“ срѣщаме една статия подъ горния надсловъ, носяща подписа на редактора на това списание Д. Т. Бурилковъ, въ която статия се изнасятъ факти, наблюдавани въ Търновска-

та I ст. държавна болница, която заслужават общественото внимание. Самите факти сж толкова не красиви, щото дѣйствително заслужава да се замислимъ за повдигане престижа на толкова често компрометираните ни държавни болнични заведения и то отъ хора, които по дългъ и призвание трѣбва да работятъ за подобрието имъ. Фактите изтъкватъ недоброевѣстно отнасяне на лѣкарите съ болните и експлоатация съ последните имъ гологани. Ний лѣкарите, които се сръмимъ всекчасно да вразумимъ хората да отбѣгватъ баляжките, ходжитѣ, врачките, шарлаганите и се прѣдадатъ съ довѣрие на научната медицина; които работимъ за широко разпространение на хигиеничните познания у народните маси, за да се запази народното здраве; въ призванието на които блѣщи най-високата добродѣтел човѣшка: самопожертвуваностъ; отъ които се иска най-голяма прѣданостъ, доброевѣстностъ и довѣрие — ний сме изобличени отъ изложените факти до погнусяване! Въ нашата сръда значи се намиратъ хора, които гледатъ на болниците, като на мѣсто за лично обогатяване и позорно търгуватъ съ болничните мѣста на държавните ни учрѣждения! Но ето нѣкои отъ самите факти:

„Фактъ 4. На 13 септември е прѣгледанъ И. Я. отъ с. Х. и по нѣмане мѣсто неприегъ. Подиръ два дни, *слѣдъ като д-ръ С. го прѣгледа у домътъ си*, той биде приетъ. За отбѣлѣзване е, че числото на болните и на 13, и на 15 септември бѣше сѣ 17. Пита се, защо на 13 нѣмаше мѣсто, а на 15 се намѣри? Това е една тайна, която д-ръ С. ще има добрината да разкаже.

Фактъ 5. На 7 августъ идва въ болницата и иска да се прѣгледа като *тежко боленъ* (с. н.) Н. Г. 20 годишенъ отъ с. С. Лѣкарите отказали да го прѣгледатъ, защото било празникъ. Разбира се, празничното настроение не попрѣчи на д-ръ С. да прѣгледа сжщия боленъ въ домътъ си и да го изпрати съ записка: „Да се приеме въ болницата — кръводръсъкъ“.

Фактъ 8. На 30 юли бѣ прѣгледана въ болницата Ана Е. К. 30 годишна отъ гр. Л. и изпратена съ рецепта да си купи лѣкарства. Слѣдъ обѣдъ д-ръ С. я прѣглежда въ домътъ си и я праща да лежи въ болницата.

Фактъ 10. На 8 августъ бѣ прѣгледана въ амбулаторията Д. Г. 27 годишна отъ гр. Г. Лѣкарятъ опрѣдѣли, че тя страда отъ блатна треска, даде ѝ рецепта да си купи хининъ и я изпрати. Тя, обаче, бѣ твърдѣ слаба и имаше голяма нужда отъ болнично лѣкуване, за което силно настояваше и бѣдния ѝ мъжъ. Тогавъ единъ отъ служашите въ болницата, като искаше да помогне за приемането на болната, подказа на нещастния мъжъ, че той трѣбва да заведе жена си въ дома на лѣкаря, да пожертвува малко пари и така да изпроси за нея мѣсто въ болницата. Слѣдъ обѣдъ второ частно прѣглеждане въ домътъ на сжщия д-ръ С. и ето резултата: зачерква „хининъ“ и пише „остава въ болницата!“ Въ болницата болната лѣжеше отъ *грѣдна охтика*. Както виждате, резултата между блатната треска и грѣдната охтика е такава, каквато между „безплатното“ прѣглеждане и прѣглеждане съ пари. Турямъ *безплатното* съ кавички, защото и това прѣглеждане се плаща отъ държавната каса“.

Ний не ще привеждаме повече факти отъ статията на г. Бурилковъ. Изложените до тукъ сж достатъчни да илюстриратъ нравствената физиономия на тѣхните автори и

да извикатъ нашия лѣкарски протестъ и възмушение. Тия хора, ще кажемъ ний, сж погрѣшили призиването си. Нека не помрачаватъ нашата професия, а се прѣдадатъ на друга, която е съвмѣстна съ търговия и печалби, безъ огледъ на сръдствата.

А да може обществото да ги различава, трѣбва самото то да ги контролира, като и изнася на показъ тѣхните дѣла. Не се стеснявайте да разгласявате неурядитѣ, отъ които страдате вий, или виждате други да страдатъ, защото съ застояване, съ тъмнина не се морализира обществото, а съ ярка свѣтлина.

Д-ръ Спасовъ.

Искатъ нови гимназии.

(Продължение отъ бр. 15)

Но ние нѣма да бждемъ пълни, ако не надникнемъ да видѣмъ какво е специалното образование и въ нѣкой и други държави.

Въ Франция иматъ три вида земеделски училища: 1) Ферми школи, съ чисто практическо учение, 2) Регионелни школи съ практическо и теоретическо учение и 3) Национални агрономически институты—висше земеделско училище, което стои на чело на земеделското образование въ Франция. Има освѣнъ това при 5 университетата и при 16 други висши учебни завѣдения катедри по земеделието. Нѣщо по горѣ отъ сръдните земеделски училища иматъ 6, при които приемателний цензъ на учениците става съ конкурсъ; при всеко училище има по 8—9 катедри и при всека катедра по единъ професоръ и по единъ асистентъ. Послѣ това, въ Франция има практически земеделски школи на брой около 40—всеко съ по 6—7 учители. И най-малко около 70 ферми—школи. До 1893 год. Франция е харчила годишно само за Земеделското си образование по 4,342,510 л.

Въ Прусия земеделското образование се раздава въ земл. институты при университетите въ Берлинъ, Хале, Гатингенъ, Кенигсбергъ и Бреславъ. Сръдни земеделски училища има на брой 16, а нисши земедел. училища има 51, отъ които 26 по земеделието, 12 по млѣкарство (6 мъжки и 6 женски), 2 по ливадарство, 10 по овошарство и 1 по винарство. Освѣнъ това, за по широко разпространение на земеделските познания между масата сж учрѣдени зимни земл. школи, числото на които до 1893 год. е било 92 и допълнителни школи, числото на които само въ Прусия е било 707. Или всичко земеделски школи е имало, безъ институтите при университетите, 865.

Това правятъ въ всичките просвѣтени страни, гдѣто хората не се водятъ отъ мирозрѣнието и авторитетното мнение на разни въловци, а по истинските и добри разбранитѣ интереси на страните си.

Но това не е още всичкото.

1) Прусия е имала още 478 търговски училища (37 за жени) съ 31,000 ученици. Само за търговското си образование тя харчи годишно 4,600,000 марки. Освѣнъ това, съ законъ всеки градъ отъ 1000 жители нагорѣ е длъженъ да има индустриални професионални училища за образование на ученици групирани на групи по занятие, въз основа на тѣхните ежедневни занятия. Въ тѣзи училища ходятъ младежи отъ 18 години нагорѣ задължително. Да, това става въ страни гдѣто въловци ни говорятъ че... „И мислите, че нѣмците сж се изплашили отъ многобройните си гимназии? Съвсемъ не! Напротивъ тѣ продължаватъ да ги увеличаватъ.“ А

между това, Германския Императоръ Вилхелмъ II въ знаменитата своя рѣчь прѣвъ 1901 год. по учебното дѣло, слѣдъ като констатира, че Германската школа не е сполучила въ образователно отношение, че намѣсто да изважда младежъ подготвена и формална за практически животъ съ нужните тѣхнически знания, развъжда само ученъ пролетариятъ за нищо непригоденъ, осжди гимназиалното образование и заяви, че нѣма да позволи вече отваряне на нови гимназии, освѣнъ по доказана нужда, а ще поущрява само професионалното образование, защото каза той: бъдещето и спасението на Германия, лежи въ професионалното образование. Но да видѣмъ какво правятъ хората и въ сжсѣдната намъ Румания.

Спорѣдъ закона за професионалното образование прѣвъ 1899 година Румания прѣобразува землед. училища по слѣдующия начинъ: по чл. 5 отъ закона за земл. учение такова се получава за момчетата въ основните училища за земеделието, въ нисшите земл. училища и висшето училище по земеделието, а за момчетата въ основните училища за селскитѣ домакинства. Основните земл. училища даватъ практическо обучение по земеделието и водение малки имения, а училищата за селскитѣ домакинства дава на селскитѣ момчета знание по домашна работа, зеленчарство, гледане добиткъ, млѣкарство, пчеларство, бубарство и пр. При всеко училище има по 20 декара земя въ земл. мѣстности и по 10 дек. въ лозарски и градинарски, за практически занятия. Три години, слѣдъ влизане закона въ сила, всеки окръгъ трѣбва да има по една земл. школа, а слѣдъ 6 години всеки окръгъ по 5, а днесъ правителството се стрѣми да нареди такова въ всеко по-голямо село. Това всякото, разбира се, освѣнъ висшата школа по земеделието, сръдните и нисшите земеделски училища.

По всевъзможните други професии, Румания има: висше занаятчийско училище въ Аржешъ съ отдѣли: коларство, дърводѣлство, желѣзарство, грѣнчарство правене печки и порцеланъ. Има освѣнъ това нисши занаятчийски училища по въжарство, плетение, употребѣние пануръ, обикновенно дърводѣлство, истъчено дърводѣлство, желѣзарство, кроачество, тенеждийство, бжчварство, керимдарство и пр., двѣ училища за приготвяния на занаятчийски ученици (чираци), едно такаческо, едно за риболовство, двѣ дѣвически занаятчийски и едно сръдно занаятчийско, или всичко 53 такива училища.

Его по кой начинъ разумните хора въ Австрия, Франция, Прусия, Румания и др. работятъ по своето професионално образование и увѣрени сме, че тѣ никога не правятъ ония глупави смѣтки по колко лева струва единъ ученикъ отъ такива уща на държавата. Читателите виждатъ обширните мѣрки и слѣдователно огромните разходи въ всичките просвѣтени държави за прокарване технически знания въ широките народни маси. Нека не забравя и това, че това става въ една Франция, една Австрия, Германия и пр., гдѣто въ това поле се работи съ въкове, гдѣто дървено рало нѣма да видите, гдѣто земята е по гъсто населена, гдѣто земеделците не се намиратъ въ това положение въ каквото е у насъ. Разумните хора, и въ Германия, Белгия, Холандия и Америка всички училища, въ това число и университетите, сж турили на технически основи, гдѣто науката дава реални знания, а слѣдствието на това е, че всека къща е обръната днесъ на модерна работилница, а стопанствата имъ въ полѣто на образцови, по култура и уредба, а всичко това донася не

само общо благодѣнствие, но и милиарди въ страната имъ.

А у насъ то е и смѣшно и печално да го казваме! Казахме го и повтаряме: България (по статист. за 1902/1903 уч. год.) поддържа 3 сръбни и 5 нисши землед. у-ща, 2 занаятчийски и 3 търговски. За търгов. образуване тя харчи днесъ 11200 лева, а за землед. образуване (само за тритъ у-ща), както и въловци ни казватъ 304120 лева. И важното е, пъкъ и мѣстото му е, да кажемъ, че тѣ като посгавятъ цифрата 304120 лева разходъ, за тритъ землед. училища и въз основа на сжщата правия смѣтка, колко лева струвалъ единъ ученикъ, замълчаватъ много хрисамо, че тѣзи училища даватъ единъ ежегоденъ доходъ на държавата отъ около 145000 лева (гледай §§ 55, 56, 60 и 66 отъ държ. бюджета за приходигъ), а това още единъ пътъ подчертава крайната недобросъвестностъ на въловци.

Но не е само наше мнѣнието, че за България това число гимназии, което имаме днесъ е много и че тая страна въ замѣна на това, трѣбва да се прошари съ професионални у-ща. Това мнѣние подкрѣпятъ всичките търговски камари и у насъ. Това мнѣние подкрѣпятъ и видни обществени дѣйци у насъ. Така: г-нъ Ив. Ев. Гешевъ въ статистиката си „Чинovníчески пролѣтариятъ“. Между другото за гимназиитъ казва: „уничтожението на 2, 3 държавни сръбни учебни завѣдения и заличаването отъ бюджета $\frac{4}{5}$, ако не цѣлитъ степени при държавните училища, съставлява първите лѣкове, които ние бихме прѣпоръчали за прѣварване на това наводнение отъ пролетарии . . .“.

Бивши професоръ Боевъ въ своята! студия „Нашитъ икономии“ между другото казва: „че има голѣмо прѣдложение отъ лица, които желаятъ да се приготвятъ за обществена служба, това никой вече нѣма да откаже. Тогава на държавата не остава друго, освѣнъ да намали числото на гимназиитъ, до колкото е необходимо за цѣлитъ . . .“.

Покойния Георги Кърджиевъ, старъ книжовникъ и добъръ познавачъ на училищното дѣло у насъ прѣзъ 1902 год. въ Народ. Събрание, по поводъ разискване бюджета на народната просвѣта се изказва почти въ сжщата смисълъ за гимназиитъ. Сжщото почти е казалъ и г- Лафчиевъ, дългогодишенъ Глав. Секр. при М-ството на Просвѣщението. Какъ най подирѣ и покойния П. Каравеловъ, шефъ на сега властующата партия, въ битността Министръ президентъ и Министръ на Финансиитъ, пакъ въ едно отъ засѣданията на Народ. Събрание по поводъ разгледания бюджета прѣзъ 1901 год. бѣ казалъ буквално слѣдующето: „мене ми се струва, че намѣсто да имаме 5 педагогически училища (въпроса бѣ за тѣхъ) и да бързаеме съ уничтожението, така на земледѣлскитъ, по добръ е да закриемъ нѣкой отъ първите и да прѣвърнемъ на такива послѣдните.“

(Слѣдва.)

Я. Ст. Зибуновъ.

Отворено писмо.

До почитаемиятъ управителенъ свѣтъ на Българското Земледѣл. Д-во — София.

Уважаеми господа,

По поводъ отпразненото отъ Васъ отворено писмо до мене, като членъ на вашето д-во, въ вѣстницитъ: Демократъ, Рѣчь и

Правда, не мога, освѣнъ, прѣди всичко, да искажа моето задоволство, за гдѣто. сте си направили трудъ да разгледате моето отворено писмо и да се искажете по него, както сте намѣрили за най удобно.

Цѣльта, която прѣслѣдвахъ съ моето отворено писмо изглежда да е напълно схваната отъ Васъ, обаче крайно бюрократическия тактъ, който сте възприели, въ случая ни най-малко допринесе нѣщо за освѣтление на обществото върху конкретния случай, който бѣ прѣдметъ на отвореното ми писмо.

Въ отвореното си писмо Вий се силите да ми направите упрекъ за гдѣто по-рано не съмъ се адресиралъ направо до управлението на дружеството и съ това съмъ послужилъ за разклатване престижътъ на сжщото. Този Ви, обаче, упрекъ, колкото би билъ умѣстенъ при другъ случай, толкова е неумѣстенъ и не основателенъ въ конкретния случай, поради слѣдните причини:

1) Въмъ Ви е много добръ извѣстно, Господа, че азъ своевременно обърнахъ вниманието на нѣколко членове на управителния свѣтъ върху всичко, което печата изнисяше по адресъ на г. А. Каблешкова. Ако тѣзи г-да членове не сж искали да обърнатъ внимание на моитъ бѣлѣжки и изпълнятъ единъ дългъ, като внесатъ въпросътъ на разглеждане отъ Васъ, за това азъ ни най-малко съмъ виновенъ. Значи, това, което Вий претендирате да съмъ сторилъ, това съмъ направилъ много по-рано — при личната ми срѣща съ членове отъ управителния Ви свѣтъ.

2) Приемамъ за вѣрно, че всеки членъ на дружеството има извѣстни права и задължения къмъ сжщото. Изхождайки имено отъ това гледище, мене ми бѣ необяснимо Вашето мълчание тъкмо тогава, когато печата изнисяше непрѣпоръчителни и комприматирующа нѣща за единъ членъ отъ управителния свѣтъ на Д-вото, а още по-вече, че този членъ е натоваренъ съ завеждане бюрото за доставкитъ.

3) Единъ пътъ печата изнесълъ комприматирующа нѣща за едно лице, което стои на чело и борава съ материални сръдства на извѣстни граждани — членове на едно Д-во, трѣбваше на тѣзи послѣдните да се дадатъ обяснения пакъ въ печата. Не мога, слѣдователно, да се съглася съ Васъ, че съмъ уврѣдилъ престижа на Дружеството, като чрѣзъ печата, съмъ поискалъ анкетирането на въпросната случка. Не, обаче освѣтленията които се хвърлятъ върху дѣлата на едно Д-во разклатватъ негова престижъ, а напротивъ тъмнината въ която се държатъ дѣлата му.

По тѣзи причини, Вий, Господа управници, на Б. З. Дружество, вмѣсто да изказвахте никому не нужни съжаления, щѣхте много по-вече да допринесете за запазване на толкова оплаквания отъ Васъ престижъ на Д-вото ни, ако бѣхте погледнали малко по далновидно и не се увличахте отъ този външенъ луксъ, който тѣй усърдно се култивира отъ нѣкѣи заинтересувани личности, за да се прикриватъ тѣхнитъ порицающа ги дѣла.

Прѣди да свърша, считамъ за мой дългъ да Ви припомня даденото обѣщание, слѣдъ като чухте вече и имате прѣдъ очи рѣшението на Софийски Окр. Сѣдъ, който на 17 и 18 т. м. призна за основателни обвиненията, които в. Прѣпорецъ хвърляше по адресъ на вишня чинovníкъ на Б. З. Банка г. А. Каблешковъ.

Вѣрвамъ, че Вий слѣдъ като имате прѣдвидъ казаната дума и на пртвосѣдието,

ще погледнете по сериозно на повдигнатия отъ мене въпросъ за анкетиране дѣлата на г. А. Каблешковъ, като звѣвдующъ бюрото за доставкитъ при нашето Д-во, което и обществото очаква.

гр. Плъвенъ, 25/III 1908 г.

Съ почитки: Н. Боевъ.

(Основателенъ членъ на Б. З. Д-во.)

ХРОНИКА.

По ревизията въ общината ни. Толкова протаканата ревизия въ Плъвенската община най-сѣгне се свърши. За сега даваме на четателитъ си въ общи черти намѣреното отъ ревизоритъ за нередовно, съ което е оштетена тая община, така, както е изложено въ края на ревизионния актъ, въ 9 глави, както слѣдва.

1. Общ. бирникъ В. Дуновъ отд. III пункт. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и отд. V п. 7 . . . 400-70 л.
2. Сегашний общ. свѣтъ. — отдѣлъ III п. 7 — отд. IV п. 1, 2, 4 и 8, — отд. V п. 2 и 6 47,791-73 л.
3. Общ. кметъ Табаковъ — отд. IV п. 1, 5 и 6, отъ V п. 1 и 2 30,314-05 л.
4. Общ. свѣтъ, прѣзъ 1905 — отд. IV п. 7, — V п. 3, 4 и 10 17,315-72 л.
5. Общ. кметъ Табаковъ, общ. свѣтъ Хр. Боевъ и общ. бирникъ В. Дуновъ — отд. 5 п. V 9,251.—
6. Общ. кметъ Табаковъ, сегашний общин. свѣтъ, бивший Окр. Управителъ Каракашевъ и общ. бир. В. Дуновъ — отд. V п. 8. 11890-05 л.
7. П. Кмета Т. Цвѣтковъ и В. Дуновъ — отд. V п. 9 28-69 л.
8. П. кмета С. Гетовъ — отд. V п. 10 и 12 2,935-85 л.
9. Кмета Табаковъ, общ. свѣтъ Ив. Трифоновъ и общ. бир. В. Дуновъ — отдѣлъ V п. 11 560-29 л.

Всичко . 120428-01 л.

Коментарии за сега сж излишни.

Посѣтиха градътъ ни 18 души романски офицери. Обиколиха Кжщата—музей, Мозолеятъ. Скобеловия паркъ, Романската капела при с. Гривица и Кжщитъ-музей въ с. Пордимъ. Дадоха имъ се банкети отъ офицеритъ отъ мѣстниятъ гарнизонъ и Плъвенската община. Днесъ заминаватъ за София.

II Мирови сѣдия бѣ осѣдилъ на 5 дена затворъ Т. Хр. Бърдаровъ по углавно дѣло за присвояване на една полица. Дѣлото е апелирано прѣдъ Плъв. Окр. Сѣдъ. Насрочено за прѣвъ пътъ е било отложено. Втори пътъ се насрочва на 24 т. м., обаче, когато е трѣбвало да се гледа дѣлото призовкитъ сж изчезнали. Това много злѣ се коментира въ обществото. Обрѣщаме вниманието на г. Прѣдседателя на сѣда да се погриже и издири виновника и му наложи съответствующето наказание.

Скандалиозенъ инцидентъ е станалъ на 27 того въ двора на тукашния окр. Сѣдъ. Битъ е отъ плъвенския жителъ Тодоръ Кировъ Лаловъ плъвенскиятъ адвокатъ г. Дръ Думановъ. Причината за този побой е клетвата на г. Думановъ, за че не е вземалъ 500 л. отъ г-нъ Т. К. Лаловъ и съдружницитъ му — Г. Дюлгеровъ и С. Бешовъ, за да уреди въпроса за освобождаването имъ отъ отговорностъ по една забъркана работа по изпращанитъ отъ тѣхъ хора за Америка. Понеже Думановъ нищо не билъ свършилъ е станало нужда да си поискатъ паритъ чрѣзъ сѣда. Вслѣствие приетата клетва отъ Думанова, съдружието изгубва дѣлото и въ края на крайщата Лаловъ произнесалъ самовластна присѣда съ юмруци и столъ надъ Думанова.

Говори се, че въ тая работа биле замѣсени и другитъ двама плъвенски народни прѣдставители — стамболовиститъ — Т. Хр. Бърдаровъ и Авг. Митовъ.

Саморазправата, колкото и обяснима да е психологически, е непрѣпоръчителна.

Стамболовщината въ градътъ ни още дава реални прояви на сжществуване. На 25 того демократитъ въ града ни бѣха организирани участъково събрание въ едно отъ основнитъ училища въ VIII кварталъ

„Василь Левски“. Научил се за това събрание отявения прѣдставитель на мѣстнитѣ стамболовисти, кмета Т. Табаковъ, изираща кварталния агентъ Иванъ Драгановъ да прѣдаде на училищния слуга заповѣдта му да се затвори училището и не пуца никой на събрание въ него.

Какво става по-нататъкъ? Училищниятъ настоятел Яко Ив. Мхстъковъ (демократъ) отива при главния учител на училището и поиска да се отвори то за събрание, той разпоредилъ и училището било на ново отворено, събрали се граждани отъ VIII и XI кварталъ и изслушали агитационнитѣ рѣчи на демократитѣ: Милчевъ, Батевъ и Дръ Наквѣт.

Отъ нѣкой и други слушатели узнахме, че рѣчатъ на тия агитатори сж направили твърдѣ добро впечатление съ откровеността си главно по обсъжданитѣ въ събраието обществени въпроси.

На край счигаме за вуждно да обездимъ постъпката на кмета по недаването училището за политическо събрание. Тая негова постъпка е умѣтна и не. — Умѣтна е, защото съ нея е цѣлилъ да отстрани възможността да бжде излаганъ той и цѣлитъ неговъ общински съвѣтъ на порицание съ фактитъ, киото въ послѣдне врѣме циментира акта на ревизиритѣ на общината, а не умѣтна — защото тя е противна на законнитѣ постановления и наредби, за свободата на събранията!

Тукъ му е мѣстото да запитаеме г-нъ кмета, защо за събранията на земледѣлческата дружба въ „Манева махла“ отпуща училището въ тая махла, а за демократическото събрание не? Или едниятъ сж граждани на тоя градъ, а другитѣ не? По всека вѣроятностъ симпатитѣ му къмъ едниятъ е по-голъма, отколкото къмъ другитѣ. Пусти симпатии, колко по-голъми щѣха да бждатъ тѣ и спрямо демократитѣ, ако да не бѣха искали омразната на общинаритѣ ревизия! . . .

† Ванковъ Маноилъ, дългогодишенъ ревностенъ чиновникъ при тукашната телеграфо-почтѣнска станция почина на 22 того, слѣдъ дву-мѣсечно боледуване.

Останкитѣ на покойника бѣха изпратени отъ сѣмейнитѣ, роднинитѣ, познатитѣ и колежитѣ му, съ подобающата тържественностъ.

Учителското дружество въ града ни отпраздува на 25 того съюзиятъ си празникъ доста тържественно. Литературнитѣ и музикалнитѣ парчета въ безплатното утро бѣха подбрани и изпълнени доста добръ. Салонътъ на „Съгласие“ бѣ буквално прѣпълненъ съ гости-слушатели. Рѣчта, съ която се правеше прѣгледъ на съюзното развитие бѣ доста съдържателна. Съ нея се обсъдиха всички, които сж прѣчили на съюзното развитие, а най-много стамболовщината съ миналогодишнитѣ си прѣслѣдания на съюзъ и учителство.

По Никополскиятъ изборъ имаме слѣднитѣ съобщения: „Прѣди изборнитѣ день е имало усилен агитации и отъ двѣтъ противни страни — радослависти и народняци на едната, а на другата демократи и прогретисти. Опозиционитѣ сж имали на страната си турцитѣ до 14 того, понеже имъ били обѣщани 8 мѣста въ свѣта. Отъ 14 работата взема другъ обратъ — правителственитѣ дали на турцитѣ 8 мѣста, само, че 6 ще заематъ турци и 2 българи, които посочатъ турцитѣ. На това прѣдложение склонили турцитѣ и напуснали оппозиовитѣ. Накакви шайкаджийски вълнения. Стражата е била уселена отъ 15 плѣвенски и множество зѣдски отъ околията стражари.

Деньтъ на избора мина така, както ни-

кой такъвъ до сега. Опозицията се отказа да вземе участие въ избора отъ деньтъ въ който окончателно се убѣди, че турцитѣ сж съ правителството“.

Както слушаеме мнозина граждани, живущи близо до новопостроената градска баня, за да бждели послѣдователни, биле въ намѣрение да протестиратъ, чрѣзъ една подписка, прѣдъ Градскиятъ общ. кметъ, като настоятелно поискатъ отъ него, прѣмѣстването на банята вънъ отъ градътъ, защото куминитѣ на сжщата пушели много по-вече отъ тѣзи на Бурджевата фабрика и имъ опущавали прането и пр. Има думата г-нъ Окр. Инженеръ.

Обявления по испъл. дѣла

Обявление Н-о 848

Подписаний П. Георгиевъ Сжде-бень приставъ при Плъвенски Окрж-женъ Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителний листъ Н-о 553отъ 14 януари 1900 год. издаденъ отъ Плъв. Окр. Сждъ въ полза на К. Ламбиевъ и Мария Цвѣткова изъ с. Орѣховица срѣщу Прокопъ Георгиевъ отъ с. Орѣховица за искъ 1100 л. заедно съ лихвитѣ имъ по 10% годишно отъ 1 януари 1899 г. до исплащанieto, и др. разноски.

Съгласно чл. чл. 913 отъ Граж. Сждо-производство сж настоящето си обявявамъ, че на 22 мартъ 1908 год, отъ 9 часа сутринята ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване прѣдъ общинската канцелария въ с. Орѣховица слѣдующитѣ длъжникови движими имоти, а именно:

1) Единъ конь на 8 год. косъмъ вранъ бѣлъзи вѣма оцѣненъ за 90 лв. 2) Единъ конь на 9 год. косъмъ вранъ сѣлъзи на дѣсната купка дамга бува Н оц. за 90 лева. 3) Една крава на 5 год. косъмъ сивъ съ бѣлъзи двѣтъ уши задорѣзи оц. за 30 лв. 4) Еднакрава на 3 — 4 год. косъмъ сивъ съ бѣлъзи на двѣтъ уши задорѣзи оц. за 30 лв. 5) Една биволица на 6 год. съ мъжко малаче на 1 год. съ бѣлъзи на дѣсната кълма дъмга и на двѣтъ. уши за дорѣзи оц. за 50 лв. 6) Единъ биволь на 5 год. съ сжщитѣ бѣлъзи оцѣненъ за 100 лв. 7) Единъ биволь на 4 год. съ сжщитѣ бѣлъзи оцѣненъ за 100 лв. 8) Сто двадесетъ овце оц. по шестъ лева едната, а всичко за 720 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Кои то Г. г. желаятъ да купятъ горѣпомѣнатиотъ имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продантъ.

гр. Плъвенъ, 29/І 1908 г.

Дѣло № 1137/907 г.

III Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ.

Обявление № 640

Извѣстиямъ, че отъ 29 Мартъ 29 Априль т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Бъркачъ, а именно:

Нива въ землището на с. Бъркачъвъ мѣстността „Матюевскій връхъ“, Тръпката отъ 10 дек. при сѣсѣди: Стою Лилвъ, Найдѣнъ Сжловъ, Нино Драгановъ и Симионъ Ивановъ жители на с. Бъркачъ оцѣн. за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи Вѣло Вутковъ отъ с. Бъркачъ не е заложенъ продава се по възисканieto на Радю Вутковъ отъ с. Бъркачъ за 509 лева, лихвитѣ и разноски по изпълнителния листъ № 4140 издаденъ отъ Луковитскій Миротий Сждия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присѣтственъ день и часъ въ канцелар. ми.

гр. Плъвенъ 18/І 1908 г.

Дѣло № 129/906 г.

III Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ.

Обявление Н-о 1280

Извѣстиямъ, че отъ 29 Мартъ до 29 Априль т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъна

ходящъ се въ гр. Плъвенъ, а именно:

1/4 частъ отъ една къща III кв. състояща се цѣлата отъ 4 стаи съ дворъ около 300 кв. метра въ сжщия дворъ и кухня при сѣсѣди: Цв. Чофорлигата, Пышо Табака, Сандуца Иончева и пѣтъ оц. 1/4 частъ за 40 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на Елена Вѣлова отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се възисканieto на Ламба Маринова отъ Плъвенъ за 238 лева лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 3148 издаденъ отъ І Плъвенски Миротий Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна. Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 12 мартъ 1908 год.

Дѣло Н-о 222/907 год.

Сжд. Приставъ: Хр. Ив. Кънчевъ.

Обявление Н-о 1384

Извѣстиямъ, че отъ 29 мартъ до 29 априль т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плъвенъ, а именно:

Праздно мѣсто въ гр. Плъвенъ VIII кв. отъ около (96) деведесетъ и шестъ кв. метра при сѣсѣди: настойницитѣ на Панталея Петровъ, пѣтъ и пѣтъ оцѣнено за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Асѣнъ Димовъ Даеначовъ отъ Плъвенъ не е заложенъ продава се по възисканieto на Влатко Стояняновъ отъ Плъвенъ за 500 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ Н-о 3627, издаденъ отъ II Плъв. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна. Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 20/III 1908 год.

Дѣло № 856/907 год.

I Сжд. Приставъ: Хр. Ив. Кънчевъ.

Обявление Н-о 1395

Извѣстиямъ, че отъ 29 мартъ до 29 априль т. г. до 5 часа слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ да публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плъвенското землище, а именно:

1) Нива въ землището на с. Буновчанъ въ мѣстността „Припека“ отъ 18 декара за 25 лева. 2) Нива сжщото землище въ мѣстността „Манговъ връхъ“ отъ 22 декара за 20 лева. 3) Нива сжщия районъ и мѣстность отъ 8 декара за 20 лева. 4) Лозе въ плѣвенското землище въ мѣстността „Буковскитѣ лозя“ отъ 3 за 25 лева декара.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Банко Симеоновъ отъ гр. Плъвенъ не сж заложенъ продаватъ се за въ полза на малолѣтнитѣ останали отъ покойния по опрѣдѣление Н-о 1746 издадено отъ Плъвенски Окрж-женъ Сждъ.

Наддаването ще почне отъ горнитѣ цѣни. Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 20/III 1908 год.

Дѣло Н-о 704/904 год.

I Сжд. Приставъ: Хр. Ив. Кънчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 358. — Извѣстиямъ на интересующитѣ се че отъ 29 мартъ до 29 априль т. г., до 5 часѣтъ слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се, въ гр. Плъвенъ, а именно: 1) едно дворно мѣсто въ гр. Плъвенъ, IX кварталъ, отъ 1254 кв. метри, при сѣсѣди: Василь Николовъ, Коста Ангеловъ, Капитанъ Ив. Пѣловъ, Сирко Вѣлковъ, Гечо Николовъ и Мария Ангелова, оцѣн. за 1881 л. — Горниятъ имотъ принадлежи на покойния Христо К. Фиковъ отъ гр. Плъвенъ, продава се за погашение дълга му къмъ хазната на сума 2597 л. 74 ст., по изпълнителенъ листъ, № 7502, издаденъ отъ Варненския окр. сждъ. — Наддаването ще се почне отъ първоначалната оцѣнка намалена съ 10%. — Разглеждането книжата и наддаването може да става всеки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Исполнително дѣло № 1051/1907 год.

гр. Плъвенъ, 7 мартъ 1908 год.

1—2247—2

I Бирникъ: В. Димитровъ

Печат. „Надежда“ — Плъвенъ.